

Redaktør og produsent: Gunn Sølvli Gausemel, NRK **Prosjektting, tekst og repertoarutval:** Harald Knutsen og Arne Anderdal **Lydrestaurering og mastering:** Terje Hellem, NRK **Opptak:** NRK og privat **CD-produksjon:** Lydmuren **Grafisk formgjeving:** Eva Karlsson **Engelsk omsetjing:** Mary Hegge
Økonomisk stønad: Norsk Kulturråd, Norsk Folkemusikkkfond, Rådet for folkemusikk og folkedans, Sparebank 1 Hallingdal, Nes Prestegjelds Sparebank, Nes Kommune, Geilo Spelemannslag, Nes Spel og dansarlag, Hallingdal Låtelag, Ål Spel og dansarlag, Hemsedal Spelemannslag, Gol Spel og dansarlag og Laget for folkemusikk **Takk til** Vigdis Bakkerud

odd bakkerud / **HARDINGFELE**

ODD BAKKERUD / 1931–1989

14. **Vegglijenta.** Springar from Numedal that Pål Løytnantsdreg (1786-1867) is said to have made.
15. **Bylesoparen.** Springar from Telemark. A bylesopar is someone who cleans the flour bin.
16. **Den som rullar etter golvet.** Bakkerud has this tune from Knut Bakkerud. The tune was also called "Hallibrekka" and "Rotneims-mordaren/Rotneimsmålaren".
17. **Sølvsmid-Morten, etter Knut Bakkerud.** Sølvsmid-Morten (Silversmith Morten) was Morten Espeset (1846-1936) from Rukkedalen in Nes. In addition to being a silversmith, he played the fiddle. The tune is best known as "Fuggeln".
18. **Sjåheimen.** Springar from Valdres after Knut B. Sjåheim (1849-1909).
19. **Kubbestollåten.** Laus that was little used before Bakkerud started playing it.
20. **Bråta Per.** Laus.
21. **Skøren.** Laus after Knutsen Skøro (1822-ca 1895) from Hovet, who was considered the best fiddler in the village in his time. He often played for dance and had good fingers for fiddling.

Fiddle tuning on the recording is ordinary hardingfele tuning (a.d.a.e.) except for cd 2 cut 5 (a.e.a.ciss.), cuts 16 and 17 (g.a.d.e) and cut 21 (g.d.a.d.).

17. **Markensslåtten.** This is a variant of "Fykeruden" in Telemark.
18. **Skjelleruden.** Gudbrand Skjellerud (1819-1901) from Nes was one of the best-known fiddlers in Hallingdal before he moved to Numedal and later to America.
19. **Springar etter Wilhelm Sorteberg.** Wilhelm Sorteberg (1839-1912) was one of the great fiddlers in Krødsherad. This is the first tune Bakkerud learned from Truls Ørpen.
20. **Kåte Reiar.** Kåte Reiar (ca. 1800-1880) was a spry fellow from Krødsherad who among other things amused himself by jumping over horses.

- CD 2**
01. **Sevlen.** Ole Olsen Sevle (1808-1834) from Numedal is said to have trilled or hummed this tune when he was beheaded.
 02. **Krullafuru.** Springar that Ola Strand from Ål learned from Tor Grimsgard (1853-1934) one Sunday under a pine (furu) tree at Rukkedalsfossen in Nes. They gave the tune this name.
 03. **Laus etter Ola Dekko.** In Ål this tune is called Bråta Per II, after Per Olson Persplass (1822-1910) from Ål, who was a fiddler, fiddlemaker and energetic dancer.
 04. **Kjempespringar etter Jørn Hilde.**
 05. **Fanitullen.**
 06. **Låtten hass Tor.** Odd Bakkerud called this Tor's tune after the dancer Tor Myhre (1891-1974) from Nes.
 07. **Toingen.** One of the tunes Bakkerud learned from his uncle Knut Bakkerud.
 08. **Sandsdalsspringaren.** Springar from Telemark in Kristiane Lund's form. The name comes from Leiv Sandsdalen (1825-1896).
 09. **Mehanken.** Springar from Valdres in Ola Bøe's form.
 10. **Storebråten.** Laus that is much used in Hallingdal.
 11. **Prestegangaren.** Gangar dance tune from Telemark.
 12. **Ulrik i Jensestugun.** This springar is much used in Hallingdal. It is named after the Valdres fiddler Ulrik i Jensestugun (1850-1919).
 13. **Raudstakken.** Springar from Numedal.

■■■ Odd Bakkerud (1931–89) var ein av landets fremste hardingfelespelemenn i siste halvdel av forrige hundreåret. Hans særlege musikalske uttrykk, teknikk og sceneframferd gjorde han til ein svært populær folkemusikar, og han sette musikalske spor etter seg også utanom det tradisjonelle folkemusikkmiljøet.

LÆREMEISTRAR

Bakkerud var født i Nes i Hallingdal og lærde dei fyrste tak på fela av mor si, Kari, og onkelen sin, Knut. Felespelet var høgt verdsett i barndomsheimen hans, og han fortalde mange gonger om korleis han i oppveksten vart oppmoda til å spela på fela: «Låt gut, låt gut!», hermd e han etter onkelen sin. Denne velviljen frå heimen til å dyrke felespelet vart nok svært avgjerande også seinare i livet, då han måtte ta viktige val og valde å prioritere hardingfela.

I heimbygda kom han tidleg i kontakt med læremeistarar som Kristen Eidal (1877–1965) og hans eigen trenning; Jørgen Husemoen (1905–76). Av andre hallingdalsspelemenn som tydeleg påverka han må spesielt nemnast Kristian Øvrevollseie (1910–73) frå Hovet. Bakkerud heldt sjølv Øvrevollseie for å vera fremste

■■■ Odd Bakkerud (1931-89) was one of Norway's foremost Hardanger fiddle (hardingfele) players in the second half of the twentieth century. His distinctive musical expression, technique and stage presentation made him an extremely popular folk musician in his time, and he also left his musical tracks outside the traditional folk music milieu.

TEACHERS

Bakkerud was born in Nes in Hallingdal and learned his first fiddle pieces from his mother, Kari, and his uncle, Knut. Fiddle playing was highly valued in his childhood home, and he often told about being encouraged to play fiddle during his upbringing. "Play, young man, play!" he mimicked his uncle. This encouragement from home toward cultivating fiddle playing was vitally important later in his life as well, when he had to make important choices and chose to make the Hardanger fiddle a priority. He had complete artistic support from home.

In his home village he came into contact early with teachers such as Kristen Eidal (1877-1965) and his own second cousin Jørgen Husemoen (1905-76).

læremeisteren og førebilete hans i hallingspel. Han var flere gonger på vitjing hjå Øvrevollseie og då spelte dei i dagasvis. Han gav seinare tydeleg uttrykk for si takksemi for det han fekk lære der.

Tidleg på 50-talet kom han i kontakt med spelemannen Truls Ørpen frå Krødsherad (1880–1958), som kom til å forme Bakkerud sterkt som spelemann. Her vart han presentert for ulike speltradisjonar, og etter oppmoding frå Ørpen, vart han ein spelemann som også la vinn på å dyrke slåttespel frå andre distrikt enn sitt eige. Eksempel på dette finnest på denne plata. Eit sitat Bakkerud ofte nemnde etter Ørpen, var: «Skal du slå telespelemennene på kappleik må du spela deira slåttar betre enn dei sjøvel!» Ørpen hadde også ei stor felesamling, noko som må ha inspirert den unge Bakkerud, då han sjølv ei tid hadde den største hardingfelesamlinga i landet.

På 50-talet flutte Odd Bakkerud til Oslo og vart buande her i ca. 20 år. Der budde også fleire av landets fremste spelemenn, så hovudstaden kunne vera ein inspirerende stad for ein slåttesvolten spelemann på denne tida. Kjetil Løndal, Torleiv Bolstad og Ola Bøe var spelemenn han var i hop med i byen og fekk impulsar ifrå.

Other Hallingdal fiddlers who clearly influenced him were Kristian Øvrevollseie (1910-73) from Hovet and Sevat Sataøyn (1892-1961) from Ål. Bakkerud himself considered Øvrevollseie to be his foremost teacher and model for Hallingdal playing. He visited Øvrevollseie on many occasions, and later he expressed his gratitude for what he learned there.

In the early 1950s he met the fiddler Truls Ørpen from Krødsherad (1880-1958), who shaped Bakkerud into a strong fiddler. Ørpen exposed Bakkerud to different fiddling traditions and encouraged him to make a point of cultivating music from districts other than his own. Examples are found on this CD. A quotation of Ørpen's that Bakkerud often mentioned was, "If you shall beat Telemark fiddlers in competition, you must play their tunes better than they do!" Ørpen also had a large fiddle collection, which must have inspired the young Bakkerud, who later had the largest collection of Hardanger fiddles in the land.

In the 1950s Odd Bakkerud moved to Oslo, where he lived for about twenty years. Many of the country's top fiddlers lived there, so the capital would have been an inspiring place for a tune-hungry fiddler in those

ABOUT THE TUNES

- CD 1**
01. **Godversdagen.** One of the springars Bakkerud used most often.
 02. **Rotneims-Knut.** Knut Andresson (1810-1851) frå Rotneim in Gol was a great dancer, but a fighter and troublemaker.
 03. **Skinntroya.** This springar got its name when Ole Jensen Myro (Myreguten, b. 1817) once played in Gretestugu in Ål. A girl wearing a long fur coat came in from the cow barn and flung herself right into the dance.
 04. **Jørnvrengje etter Toingen.** One of the vrengje tunes most used in Hallingdal. Vrengjene are the difficult tunes after Jørn Hilde (1778-1854) from Valdres, with much ornamentation, triplets and quick bowing.
 05. **Kristi Vangen.** Kristi Vangen (b. Kristi Torleivsdotter Strand, 1811-1899) from Ål was the aunt of the fiddler Ola A. Strand (1859-1945), who named the tune.
 06. **Springar.** In Ål the tune is called "Baggen" or "Kaldgufsen".
 07. **Spretten.** Laus, or halling dance.
 08. **Hallingstugo etter Toingen.** Springar after Toingen Knut Kristensen Toen (1818-1872), a much-used fiddler from Nes.
 09. **Solve-Knut.** Bakkerud used this springar in his great kappleik success at Ål in 1949 after learning the tune from a recording by Kristian Øvrevollseie. The tune is named after Knut Solveson (1808-1894) from Ål.
 10. **Sylkjigulen.** Springar.
 11. **Storelåten.** Springar, dance in 3/4 rhythm.
 12. **Perigarden.** Laus named after Andres Olson Perigard (1765-1854) from Gol. He was Rotneims-Knut's father.
 13. **Kjednbalen.** Springar named after Ola Ivarson Kjendbal (1775-1854), Gol. He went by several names, such as Kjendbalen, Sterke-Mykkelen, Gamle Mykkelen eller Kjendbalguten, and was a spry fellow.
 14. **Spursmann.** Laus that is most known in Hallingdal as "Skripalåten".
 15. **Klevens springar.** Tune named after Ole Kleven (Gamle-Kleven, 1817-1890) from Krødsherad.
 16. **Laus etter Gudbrand Østen.** Gudbrand Østen was the fiddler Østen Olson Gudbrandsplass from Nes (b. 1815).

09. **Mehanken.** Springar frå Valdres i form etter Ola Bøe. (Høyr ein variant på TA5CD spor 2.)
10. **Storebråten.** Laus som er mykje nytta i Hallingdal.
11. **Prestegangaren.** Gangar frå Telemark.
12. **Ulrik i Jensestugun.** Denne springaren er mykje nytta i Hallingdal. Navnet er etter valdrisen Ulrik i Jensestugun (1850–1919).
13. **Raudstakken.** Springar som ein berre kjenner frå Numedal. Raudstakken er ein av understakkane på bunaden.
14. **Vegglijenta.** Springar frå Numedal som Pål Løytnantsdrenge (1786–1867) skal ha laga.
15. **Bylesoparen.** Springar frå Telemark. Ein bylesopar er ein som gjer rein ei mjølbyle.
16. **Den som rullar etter golvet.** Denne springaren er mykje nytta i Hallingdal. Låtten vert og kalla Hallibrekka og Rotneimsmordaren/Rotneimsmålaren. Går på nedstilt bas (g.d.a.e.).
17. **Sølvsmed-Morten.** Sølvsmed-Morten var Morten Espeset (1846–1936) frå Rukkedalen i Nes. Forutan å vera sølvsmed spelte han fele. Låtten er best kjend under namnet Fuggeln. Går på nedstilt bas (g.d.a.e.).
18. **Sjåheimen.** Springar frå Valdres etter Knut B. Sjåheim (1849–1909).
19. **Kubbestollåtten.** Laus som var lite brukt før Bakkerud tok han i bruk.
20. **Bråta Per.** Laus.
21. **Skøren.** Laus etter Knut Knutsen Skøro (1822–ca 1895) frå Hovet og rekna som beste spelemann i bygda i sin tid. Han spelte mykje til dans og skulle vera «mjuk i fingo». Går på felestyle halv kvint (g.d.a.d.).

OPPTAK CD 1: Kutt 01–11: NRK opptak 17.10.1960 Kutt 12–15: Opptak frå privat arkiv gjort i 1966 Kutt 16–18: NRK opptak 14.04.1959 Kutt 19: NRK opptak 19.01.1965 Kutt 20: NRK opptak frå Landskappleiken i Vågå 1964 **CD 2:** Kutt 01: NRK opptak 19.01.1965 Kutt 02–03: NRK opptak 11.05.1965 Kutt 04: NRK opptak frå Landskappleiken i Porsgrunn 1967 Kutt 05: NRK opptak frå Landskappleiken i Lillehammer 07.07.1968 Kutt 06: NRK opptak 28.03.1968 Kutt 07–11: NRK opptak 01.02.1969 Kutt 12–15: NRK opptak 09.04.1969 Kutt 16–17: NRK opptak 10.03.1970 Kutt 18–21: NRK opptak 11.03.1971

Jørn Hilde stemnet på Fagernes i 1959.
Olav Vestenfor, Nils Gjeldokk og Odd Bakkerud.

FOTO: JENS A. MYRO

FOTO: JENS A. MYRO

16. **Laus etter Gudbrand Østen.** Gudbrand Østen var spelemannen Østen Olson Gudbrands plass frå Nes (f. 1815).
17. **Markenslått.** Dette er ein variant av Fykeruden i Telemark. Denne springaren skal Tor Grimsgard (1853–1934) frå Nes lært på Kongsbergmarken der han var fleire gonger. På Kongsberg skal Grimsgarden ha møtt Lars Fykerud (1860–1902).
18. **Skjelleruden.** Gudbrand Skjellerud (1819–1901) frå Nes var i si tid ein av dei mest kjende spelemenn i Hallingdal før han flytte til Numedal og seinare emigrerte til Amerika. Dette er fyrste låttan Bakkerud lærde av Truls Ørpen.
19. **Springar etter Wilhelm Sorteberg.** Wilhelm Sorteberg (1839–1912) var ein av dei store spelemenn i Krødsherad.
20. **Kåte Reiar.** Kåte Reiar (ca. 1800–1880) var ein spreking frå Krødsherad som blant anna leika seg med å hoppe over hestar. (Høyr ein variant på TA6CD spor 14.)

- CD 2**
01. **Sevlen.** Historia fortel at Ole Olsen Sevle (1808–1834) frå Numedal tralla på denne hallingen då han skulle halshoggast.
 02. **Krullafuru.** Springar som Ola A. Strand frå Ål lærte av Tor Grimsgard under ei furu ved Rukkedalsfossen i Nes då han var på veg til Amerika. Dei sette då dette namnet på låttan.
 03. **Laus etter Ola Dekko.** I Ål heiter denne Bråta Per II. Navnet er etter Per Olson Pers plass (1822–1910) frå Ål, som var spelemann, felemakar, urmakar og sprek dansar.
 04. **Kjempespringar etter Jørn Hilde.**
 05. **Fanitullen.** Laus som Bakkerud sa han hadde etter Kristen Eidal (1877–1965). Denne utforminga er svært lik den Jon Rosenlid (1891–1974) kalla Fossegrimen. Felestille er Trollstilt (a.e.a.ciss.).
 06. **Låttan hass Tor.** Dansaren Tor Myhre (1891–1974) frå Nes fekk denne låttan kalla opp etter seg av Odd Bakkerud.
 07. **Toingen.** Springar etter Toingen som Odd lærde hjå onkel Knut Bakkerud.
 08. **Sandsdalspringaren.** Springar frå Telemark i form etter Kristiane Lund. Navnet kjem frå Leiv Sandsdalen (1825–1896).

LÅTTEOMTALE**CD 1**

01. **Godversdagen.** Ein av dei springarane Bakkerud nytta mykje.
02. **Rotneims-Knut.** Laus som er gjeve namn etter Knut Andresson (1810–1851) frå Rotneim i Gol. Han var stordansar, slåsskjempe og kranglefant.
03. **Skinnrøya.** Denne springaren fekk namn ein gong Ole Jensen Myro (Myreguten, 1817–1901) spelte i Gretestugu på Ål. Ei jente som hadde på seg ei lang skinnrøye kom inn frå fjøset og kasta seg rett ut i dansen. (Høyr variantar på TA2CD spor 10, TA3CD spor 17, TA4CD spor 13 og TA5CD spor 12.)
04. **Jørnvrengje etter Toingen.** Ei av dei vrengjene som er mest brukt i Hallingdal. Vrengjene er etter Jørn Hilme (1778–1854) frå Valdres. (Høyr variant på TA4CD spor 12.)
05. **Kristi Vangen.** Kristi Vangen f. Torleivsdotter Strand (1811–1899) frå Ål likte denne springaren svært godt. Ho var farsyster til spelemannen Ola A. Strand (1859–1945) som sette namn på låtten.
06. **Springar.** Lått som i Ål m.a. vert kalla Baggen eller Kaldgufsen.
07. **Spretten.** Laus
08. **Hallingstugu.** Springar etter «Toingen» Knut Kristensen Toen (1818–1872) som var mykje brukt spelemann frå Nes.
09. **Søive-Knut.** Denne springaren brukte Bakkerud på sin gjennombrotskappleik på Ål i 1949 etter å ha lært han etter ei plateinnspeling med Kristian Øvrevollseie. Låtten har namn etter Knut Solveson (1808–1894) frå Ål.
10. **Sylkjigulen.** Springar.
11. **Storelåtten.** Springar.
12. **Perigarden.** Laus med namn etter spelemannen Andres Olson Perigard (1765–1854) frå Gol. Han var far til Rotneims-Knut.
13. **Kjednbaln.** Springar med namn etter Ola Ivarson Kjednbaln (1775–1854) Gol. Han gjeikk under mange kallenamn som Kjednbaln, Sterke-Mykkelen, Gamle Mykkelen eller Kjednbalguten og var ein sprek kar.
14. **Spursmann.** Laus som er mest kjend i Hallingdal under namnet «Skripalåtten».
15. **Klevens springar.** Lått med namn etter Ole Kleven («Gamle-Kleven» 1817–1890) frå Krødsherad. I øvre Hallingdal går denne under namnet Guttorm.

Andre spelemenn Bakkerud nemnde som inspiratorar og som han var i hop med var m.a.: Kristiane Lund og Gunnulv Borgen frå Bø, Eivind Mo i Seljord og Helliik Juvelid i Numedal. Me veit at jamnaldringen Hauk Buen (f. 1933) også var ein han sette høgt.

KAPPLEIKSSPELEMANNEN

Odd Bakkerud hadde sine glansdagar som spelemann i ei tid då kappleiksscena var hovudarenaen for å marknadsføre seg som spelemann. Dette var eit forum som passa han ypparleg. Han hadde ein blendande teknikk, var trygg og elegant på scena, og hadde gode konkurranseener. Han hadde eit musikalsk uttrykk og form som fall inn hjå dei fleste. Han var ein spelemannstype som meistra slike konkurranse situasjonar betre enn dei fleste.

Dei som gjorde det best på kappleikane vart dyrka som miljøet sine popstjerner, og Odd Bakkerud vart ei stjerne som hadde stor status i folkemusikkmiljøet.

På landskappleikar kunne han vise til ei unik merittliste: Han var med på 11 landskappleikar og vann klas- sa si heile 8 gonger. Han var berre 24 år fyrste gong han vart noregsmeister i klasse A (1955 på Nesbyen),

days. Kjetil Løndal, Torleiv Bolstad and Ola Bøe were fiddlers Bakkerud was together with in the city and who motivated him.

Other fiddlers Bakkerud mentioned as inspirations included Kristiane Lund and Gunnulv Borgen frå Bø, Eivind Mo in Seljord and Helliik Juvelid in Numedal. We know that he also highly regarded his contemporary fiddler Hauk Buen (f. 1933).

COMPETITION FIDDLER

Odd Bakkerud shone as a fiddler in a time when the kappleik (competition) scene was the main arena for marketing oneself as a fiddler. This forum suited him superbly. His musical expression and form were highly regarded by almost everyone—he had a universal, open and comprehensible style. He had a dazzling technique, was confident and elegant on the stage and had good competitive nerves. Thus he was a type of fiddler who was perfectly suited for competition. Those who were most successful in the contests were cultivated as the pop stars of their milieu, and Odd Bakkerud was a star with great status in the folk music environment.

In the national competition (landskappleiken) he had

og han vann denne klassa totalt 6 gonger. Talet på alle dei andre kappleikane han deltok i kjem truleg opp i godt over eitt hundre, og som oftast var det han som var sigerherren. Det er difor mange som har hatt sine største hardingfeleopplevingar med Odd Bakkerud på kappleikssцена.

BAKKERUDSPEL

Hardingfelespel vert fyrst ekte folkemusikk når spelemannen kan framføre eit personleg spel, at han finn sitt eige uttrykk. Dette klarte i høgste grad Odd Bakkerud. Han forma tidleg sitt eige uttrykk i slåttespelet, som for ettertida kan kallast for Bakkerudspel. Eit særtrekk er at han generelt stemmer fela høgt. Det jamt vanlege er å stemme a-strengen rundt tonehøgde h, men Bakkerud var ofte oppe i c. Han hadde eit saftig bogestrøk med utprega fleirstrengsspel, noko som gav spelet hans ein massiv klang (her høyrer me påverknad frå Øvrevollseie). Fingrehandana hans var svært spenstig, slik at ornamentering, og då spesielt prilling låg lett for han, og han hadde ein tonereinleik i spelet sitt som var heilt spesiell. «Han spelar så reint at det er ei gru!», er eit sitat etter Kristiane Lund. Han var svært oppteken

a unique resumé: he played in eleven national competitions and won his class eight times. He was only 24 years old when he first became Norwegian national champion in hardingfele Class A (1955 in Nesbyen), and he won this class six times. He participated in probably more than 100 other competitions and most often was the winner. Many listeners' greatest hardingfele experiences were when Odd Bakkerud was on the kappleik stage.

BAKKERUDSPEL

Hardingfele music first becomes real folk music when the fiddler can present a personal style and finds his own expression. Odd Bakkerud accomplished this to the highest degree. He was early to form his own playing style, which after a while came to be called Bakkerudspel. One characteristic is that he generally tuned his fiddle high. The A string on the hardingfele is usually tuned to B, but Bakkerud often tuned up to C. He had a rich bow stroke with distinctive multiple-string bowing, which gave his playing a great ringing sound (here we can hear Øvrevollseie's influence). His fingering hand was so supple that ornamentation and the special trills

Ein fornøygd spelemann tek imot applausen.

Sunde som var tilstades i salen, lot seg inspirere og spelte denne seinare inn på plate med bandet sitt «Christiania Fusel & Blaagress» (med Einar Mjøsnes på hardingfele). Denne innspelinga var kjenningsmelodien til Norsktoppen i radio i ei årrekke, så ei tid kjende heile noregs befolkning til denne melodien. Bakkerud sjølv sa det slik: «Du veit de' va' morot gut, å gå ned ette' Karl Johan, og alle plystra på denne låtten!»

Denne reklameeffekten for hardingfelespelet kan vanskeleg undervurderast.

Odd Bakkerud gjekk bort i ein alder av berre 58 år, og hadde nok hatt mykje å tilføre det veksande spelemannsmiljøet i Hallingdal på 90-talet om han hadde fått tid og ro til det.

Det har vore lite Bakkerudspel å få tak i på plate, så for mange er dette ein etterlengta produksjon med ein spelemann som har gjeve dei mange rike spelstunder. Så er det å vone at plata og slåtteutvalet her vert godt motteke hjå gamle og nye lydarar.

/Harald Knutsen

the performance, "Listen, listen, he's playing on two fiddles!" Øystein Sunde, who was in the hall, was inspired and later played the tune onto a recording with his band Fusel & Blågress (with Einar Mjøsnes on hardingfele). This recording was theme song for "Norsktoppen" (radio program) for a number of years, so for a time nearly all of Norway whistled this tune. Bakkerud himself said it thus: "Man, you know it was fun to go down to Karl Johan Street, and everyone was whistling this tune!"

Odd Bakkerud died when he was only 58 years old and certainly would have had much to offer the growing fiddlers' milieu in Hallingdal in the 1990s if he had had the opportunity.

There has been little Bakkerudspel available on recordings before now, so for many this is a longed-for production with a fiddler who has given many rich folk-music moments. It is hoped that the CD and choice of tunes here will be well received by old and new listeners.

/Harald Knutsen

Odd Bakkerud toppa Landskappleiken i Porsgrunn i 1967 ilag med Bjarne Herrefoss.

Prøvespeling av fele på landskappleiken i Kristiansand 1980. I hop med spelemann og felemakar Arnold Myren frå Risør

av å ikkje kvele tonen med for mykje fingring, og strauk over lause strengjer og sa: «Hugs det er tonar dette med.» Høgstemt, sylvrent, massivt og teknisk briljant vert stikkord som karakteriserer Bakkerud-spelet.

I si musikalske framføring var han tydeleg oppteken av å få fram den klare melodien i slåttane. Slåtteformene hans ber eit utmeisla preg, med stramme liner og tydeleg melodiføring. Teknikken og formsansen hans resulterte i eit slåttspel som var allment tilgjengeleg for lydarar både i og utanfor folkemusikkmiljøet. I tillegg var han ein ordhag og karismatisk person som verkeleg fengde lydarane sine. Odd Bakkerud fekk difor eit stort publikum og gjorde ein banebrytande innsats med å vinne nye lydarar for hallingspelet både på kappleiks-scena og i andre samanhengar der han opptreidde med hardingfela. Han hadde fleire vener i andre kunstnar-miljø og fekk også der stor respekt for musikken sin.

HAN SPELA PÅ TO FELU!

På landskappleiken på Lillehammer i 1968 framførde Bakkerud ei form av Fanitullen som skulle setje store spor etter seg. Ei dame frå Hallingdal utbrut under framføringa: «Høyr, høyr, han spela på to felu!» Øystein

came easily to him, and the purity in his tone was quite special. "He plays so purely that it is shocking!" Kristiane Lund was quoted as saying. He took great care to avoid stiffling the tone with too much fingering, and he stroked over loose strings and said: "Remember this is music, too." Up-tuned, pure as silver, solid and technically brilliant are the key words that characterize Bakkerudspel.

In his musical presentations he was obviously concerned with putting forth the clear melody lines in the tunes. His forms of the tunes are refined, with the lines tight and the melody evident. His technique and sense of form result in a style of playing that is accessible to listeners both within the folk-music environment and outside it. Odd Bakkerud had a large following and therefore made a trail-breaking contribution in winning new listeners for Hallingdal folk music in the kappleik arena and other venues where he performed on the hardingfele.

HE PLAYED ON TWO FIDDLES!

At the landskappleik in Lillehammer in 1968 Bakkerud played a version of "Fanitullen" that was remembered long after. A woman from Hallingdal exclaimed during